

בש"פ 6199/19 - מדינת ישראל נגד מועאז אבו אל עדס, מוחמד אבו אל עדס

בבית המשפט העליון

בש"פ 6199/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. מועאז אבו אל עדס
2. מוחמד אבו אל עדס

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באלול התשע"ט (25.9.2019)

בשם המבקשת: עו"ד בת שבע אבגז

בשם המשיב 1: עו"ד טלי חזום

החלטה בעניין המשיב 1

1. בקשה להארכת מעצרו של המשיב 1 לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים, החל מיום 2.10.2019, או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 3724-01-19 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

עמוד 1

2. החלטה זו מתייחסת למשיב 1 בלבד, משניתנה הסכמת בא-כוח המשיב 2 להארכת המעצר המבוקשת אשר הוגשה אף בעניינו.

3. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם שורה ארוכה של עבירות סמים וקשירת קשר לביצוע פשע במסגרת 12 אישומים שונים.

על פי המתואר בכתב האישום, המשיב 1 יחד עם אחיו, המשיב 2, הציעו למכירה סמים מסוכנים, בין היתר מסוג "קוקאין"; "MDMA"; ו-"LSD", באמצעות שימוש במערכת מסרים מידיים ומוצפנים בין מכשירי טלפון ניידים הידועה בשם "טלגרם" (להלן: טלגרם).

במסגרת זו, הצטרף המשיב 2 לקבוצות שונות בטלגרם במטרה ליצור קשר עם רוכשים ולמכור להם סמים מסוכנים. לאחר שהרוכשים היו מוסרים את פרטיהם למשיב 2, היה הלה שולח מסרון למשיב 1 בו מצוינים פרטי העסקה, ואחד מהשניים היה מבצע את משלוח הסם בפועל לרוכשים.

בדרך זו מכרו המשיבים סמים מסוכנים, בין היתר מסוג "קוקאין" ו-"LSD", בכ-10 עסקאות שונות, ובשניים מהמקרים נמכרו הסמים לקטינים.

בנוסף, ביום 22.12.2018 החזיק המשיב 1 על גופו סמים מסוכנים במשקל כולל של כ-3.5 גרם.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיבים, הוגשה בקשה למעצרם עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם.

בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב 1, ובין היתר מסרונים ששלח למשיב 2. עוד נטען כי נשקפת מהמשיב 1 מסוכנות לנוכח חומרת המעשים המיוחסים לו, הכוללים "הפעלת רשת מבצעית" לסחר בסמים יחד עם המשיב 2, וחזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים.

5. ביום 14.1.2019 קבע בית משפט השלום בתל אביב-יפו כי אין מחלוקת בין הצדדים באשר לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב 1, וכי מתקיימת בעניינו עילת מעצר לנוכח חזקת המסוכנות הסטטוטורית המתקיימת בנסיבות העניין. כמו כן הורה בית המשפט על הזמנת תסקיר מעצר בעניינו.

6. בתסקיר המעצר מיום 31.1.2019 צוין כי המשיב 1 מאופיין ב-"דימוי עצמי נמוך" וכי הוא מתקשה להעריך את תוצאות התנהגותו הבעייתית. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי חווה את מעצרו "באופן מרתיע".

לנוכח האמור, ובהעדר הצעה לחלופת מעצר ומפקחים שיוכלו להפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו, לא הומלץ על שחרורו ממעצר.

7. ביום 3.2.2019 הורה בית משפט השלום, בהסכמת הצדדים, על מעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

8. בבקשה שלפניי טוענת המבקשת כי לנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב 1 יש להורות על הארכת מעצרו ב-90 יום נוספים. לשיטתה, מסוכנות זו נלמדת מחומרת מעשיו, אשר כללו סחר מאורגן ושיטתי בסמים מסוכנים; מחזקת המסוכנות הסטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים; ומכך ששירות המבחן לא המליץ על שחרורו.

כמו כן, המבקשת מציינת כי עד כה התקיים דיון הוכחות אחד בלבד, וזאת בשל בקשות חוזרות ונשנות של באי-כוחו למיצוי הידברות עם המבקשת.

בדיון שנערך לפניי הוסיפה באת-כוח המבקשת כי בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 22.9.2019 החליט בית משפט השלום להפנות את הצדדים להליך "גישור" נוסף.

9. מנגד, באת-כוח המשיב 1 ביקשה כי שירות המבחן יבחן חלופה למעצר המשיב 1 באופן שישהה במעצר בית בבית הוריו מספר שעות בכל בוקר. לטענתה, יש ליתן משקל לכך שמדובר בנאשם צעיר; נעדר עבר פלילי; אשר צוין בתסקיר המעצר כי המעצר מאחורי סורג ובריש מרתיעו.

עוד הוסיפה באת-כוחו וטענה כי נכון לשחררו לחלופת מעצר מאחר שלטענתה הדיון בבית המשפט בעניינו צפוי להימשך עוד זמן רב.

דיון והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

11. הלכה היא כי במסגרת בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות בטרם הוכרע דינו לבין האינטרס הציבורי של שמירה על ביטחון הציבור והצורך להגן על תקינות ההליך הפלילי. במסגרת זו, נשקלים בין היתר מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, חומרת העבירות המיוחסות לו וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 6108/19 מדינת ישראל נ' אבו כשק (23.9.2019)).

בין השיקולים השונים מתקיימת מעין "מקבילית כוחות" לפיה ככל שקצב התנהלות ההליכים בתיק מתארך כך תגבר הנטייה לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר, ולהיפך. יחד עם זאת, חלוף הזמן כשלעצמו אינו מאיין את משקל האינטרסים הציבורי (וראו: בש"פ 1957/19 מדינת ישראל נ' עודה (17.4.2019)).

12. בנסיבות המקרה דנן, בו דיון ההוכחות הראשון בעניינו של המשיבים יחדיו התקיים כ-9 חודשים לאחר הגשת כתב האישום נגדם, קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי אינו משביע רצון כלל ועיקר.

האחריות על התמשכות ההליכים המקדמיים במקרה שלפניי רובצת במידה לא מבוטלת על באי-כוחו של המשיבים דאז והיום. אלו ביקשו את דחיית הדיון בעניינם לא פחות מארבע פעמים לצורך "מיצוי הידברות" עם המבקשת בטרם תחל שמיעת הראיות בהליך העיקרי, והביאו בכך להתמשכות פרק הזמן של שהיית המשיבים במעצר בטרם תחילת שמיעת הראיות בעניינם.

יודגש כי על אף חשיבותם של ניסיונות ההידברות בין הצדדים - נכון היה אילו ההידברות תתקיים במקביל להליך שמיעת הראיות, ועניינם של המשיבים במקרה דנן רק ממחיש צורך זה. קשה לקבל את עובדת הגשת כתב אישום בתאריך 2.1.2019 כאשר ישיבת ההוכחות הראשונה מתקיימת בתיק זה רק ביום 22.9.2019.

קביעת מועדי הוכחות וביטולן לצורך "הידברות" יש בה כדי בזבז ובזבז זמן שיפוטי יקר, כפי שפורט לעיל באשר להשתלשלות ההליכים שהביאה בסופו של יום אף להגשת בקשה זה להארכת מעצר המשיבים מעבר לתשעת החודשים, פרק הזמן בו הם שוהים במעצר.

13. לצד זאת, אני סבור כי בנסיבות העניין, ולנוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב 1, אין מנוס מלהורות על הארכת מעצרו ב-90 יום מאחורי סורג ובריח.

כידוע, עבירות הסמים המיוחסות למשיב 1 מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי הוראות חוק המעצרים, אשר לא ניתן לאיין באמצעות חלופת מעצר אלא במקרים חריגים.

על כן, הודגש בפסיקתו של בית משפט זה כי ככלל נאשם המיוחסות לו עבירות של סחר בסמים ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו מאחורי סורג ובריח, ושחרורו לחלופת מעצר ייעשה במקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד. יודגש כי הלכה זו תקפה אף ביחס לנאשם צעיר ונעדר עבר פלילי (וראו: בש"פ 6115/19 מדינת ישראל נ' בן אבו (24.9.2019); בש"פ 5642/18 חג'אני נ' מדינת ישראל (9.8.2018)).

14. עניינו של המשיב 1 אינו בא בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים את שחרורו לחלופת מעצר.

מספרן הרב של העבירות החמורות המיוחסות למשיב 1; פעילותו בצוותא עם אחיו באופן שיטתי ומאורגן במטרה לסחור

בסמים מסוכנים; וכן היקף העסקאות שנערכו בפועל, אשר בחלקן על פי הנטען נמכרו סמים מסוכנים לקטינים – כל אלו מצדיקים לטעמי את המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח.

15. הבקשה מתקבלת אפוא, באופן שמעצרו של המשיב 1 יוארך ב-90 ימים החל מיום 2.10.2019, או עד למתן פסק הדין ב-ת"פ 3724-01-19 בבית משפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באלול התשע"ט (26.9.2019).

ש ו פ ט